

A Bel Canto Kamarakórus története 1985-ig

A kezdet

"1980 őszén, pályakezdőként a Bem József Általános Iskolában tanítottam. Egy nap, családi beszélgetés során szóba került a Helikon. Öcsém - aki akkor a Lovassy Gimnázium harmadikos és "megrögzött" énekkaros volt - azt panaszolta, hogy a nagy létszám miatt a kórus csak egy napra mehet Keszthelyre. Tenni kellene valamit, hiszen kevesebben is lehet jól énekelni. Két hét múlva megjelent nálunk a "Csapat" - 4 lány, 4 fiú - és megkértek, legyek a szakmai irányítójuk. November 19-én tartottuk az első próbát."

(Tóth Mária)

Az alapító tagok

Nagy Zsuzsanna, Csikós Dóra - szoprán
Sillinger Rita, Bakó Zita - alt
Ortutay Gábor, Drexler Róbert - tenor
Pintér László, Tóth Imre - basszus

Az első nyilvános szereplés: Tavasz Ének - 1981. március 26.

Attaignant: Tourdion
Cervera: el Noi de la mare
Lennon - McCartney: Yesterday

"...A Lovassy Gimnázium egy másik csapattal is kiállt. A Belcanto együttes négy fiú, négy lány felállásban szerzett igen kellemes perceket a közönségnek. (Itt még a beszélgetők is elhallgattak az újszerű produkció láttán.) Talán nem is hangverseny-fellépés sikerét érdemes itt kiemelni, hanem azt, hogy néhány fiatal, minden előírás nélkül, a maga örömeire összeáll énekelni, gyönyörű virágokat gyűjtött a muzsika évszázados kertjéből, s azokat olyan szinten szólaltatja meg, hogy koncertbemutatóra is alkalmas. (...) S muszáj itt egy mondat erejéig elismerni a Lovassy Gimnáziumban uralkodó szellemet is, melyben kitűnő zenekari, s énekkari mozgalom hívja fel magára a figyelmet hosszú idő óta. ..."

Czingráber János
Veszprémi Napló 1981. március 31.

Önálló koncert: 1982. április 27. Veszprémi Vegyipari Egyetem - E Kamara

Szelényi Zsuzsanna - szoprán

Tóth Zsuzsanna - alt

Attaignant: Tourdion
Cervera: El Noi de la Mare
Anonim español: Ma Julieta, dama
Dindirindin
Cervera: En Belén
Certon: Piaci pletyka
J'ai le rebour
Jannequin: Ce moys de may
Donati: Villanella alla Napolitana
Josquin des Prez: El Grillo
Luis Milan: Pavanne
Villa-Lobos: é-moll Prelüd
Előadja: Ortutay Gábor - gitár
Poulenc - Apollinaire: La blanche neige
Poulenc - Eluard: A peine defiguree
Rossini: Újévi köszöntő
Spirituálék: Roll Jordan
Steal away to Jesus
Give me that old time religion
Boller: Moleson
Hrisztov: Legénybúcsú
Lennon - McCartney: Yesterday

Diákévi Gála: Budapest Fővárosi Operettszínház - 1983. december

Kulcsár Gabriella - szoprán

Hordós Csaba - tenor

Fertig Miklós - tenor

Babóczky Eörs - tenor

Kuntár Ferenc – basszus

"Kedves Igazgató Elvtárs!

A közönség körében osztatlan sikert aratott, s az előadás óta a szélesebb közvéleményben is jó visszhangra talált a Fővárosi Operettszínházban diákprodukciókból megrendezett Diákévi Gálaműsor.

A műsor sikeréhez nagymértékben hozzájárult az, hogy a résztvevő diákok mind a próbákon, mind az előadás során lelkesen, fegyelmezetten dolgoztak, teljes mértékben magukénak érezték a rendezvényt, mindent megtettek annak sikeréért. Kérem, nevünkben is tolmácsolja köszönetünket a Belcanto Énekegyüttesnek ezért a példamutató munkáért. Ugyanakkor engedje meg, hogy szívből gratuláljunk diákjai szerepléséhez, s ahhoz a munkához, ami az iskolában a diákművelődés terén - a bemutató tanúsága szerint - folyik.

Elvtársi üdvözlettel

Dr. Szivi József

*a Középiskolai és Szakmunkástanuló Tanács
titkára"*

Első középiskolai regionális kórusfesztivál: Kaposvár 1984. december 15-16.

Rózsás Andrea - szoprán
Lennert Ágota - alt
Molnár Csaba - tenor
Fodor Tamás - basszus
Vikman Pál - basszus

A Bel Canto Kamarakórus a Fesztivál-díjat nyerte el

Karlstadt (Németország) 1985 augusztus 3-10.

Szelényi Mariann - szoprán
Naményi Teréz - alt
Perlaki Rita - alt
Mózes Géza - tenor
Gózon Ákos - tenor
Jánosy Zoltán - zongora

"...A Belcanto Énekegyüttes állandó taglétszáma 8-12 fő. A tagok a gimnáziumi kóruséneklés sajátossága miatt szinte évenként cserélődnek. A "veteránok" átadják a stafétabotot a "kicsiknek". A repertoár megtanulása, a "belcantos" stílus elsajátítása nem kis feladat. Karlstadtban együtt énekeltek a kórusból távozni kényszerülő "nagyok" és az utánpótlást adó "kicsik". A hangzás azonban olyan egységes volt mind a négy koncerten, hogy mindenki azt hihette, évek óta énekel együtt a 19 fiatal Tóth Mária irányításával. A magas fokú művészi élményt a vendégszereplés mind a négy koncertjén őszinte szívvel befogadni tudó német közönség nem tudhatta, hogy a könnyed előadás, szép éneklés mögött a vakáció kemény próbákkal teli napjai állnak. (...)"

Békefi Zsuzsa
kísérőtanár

REPERTOÁR

Attaignant: Tourdion
Cervera: El Noi de la Mare
Morley: It was a lover
Kodály: Stabat Mater
Certon: J'ai le rebour
Bruckner: Locus iste
le Jeune: La puce
Nino Rota: Gloria
Anonim: Ma Julietta, dama
Anonim: Dindirindin
Dowland: Come again
Dowland: Now, o now
Farmer: Fair Phyllis
Arbeau: Pavane
Hassler: Én drága lánykám

Spirituálék:

Roll Jordan, roll
Steal away to Jesus
Soon, ah will be don'
Jesus walked in Galilee
The gospel train in..
Deep River
Ev'ry time

Hallottad a Belcanto-t énekelni?

Egy diák-együttes pályáiva

(megjelent a Veszprémi Napló 1985. augusztus 17-i számában)

Amikor néhány évvel ezelőtt hírt hallottunk a Belcanto énekegyüttes megszületéséről, közel sem gondoltunk ekkora ívű pályára. Az együttes magántársulásként kezdte meg munkáját, minden különösebb reklám nélkül, csupán a házi muzsikálás örömeért. Több mint jelképes, hogy Tóthéknál gyűltek össze "próbálni", annál az orvos-családnál, ahonnan hárman is beszálltak a közös éneklésbe, közöttük Tóth Mária, aki a Lovassy gimnázium tanári karába kerülve az együttes művészeti vezetője lett. A belcanto elnevezés a szép éneklés olasz stílusát jelenti, egy hosszú történeti kor nemzeti énektechnikáját, tágabb értelemben az európai kórus hagyomány ápolását. Hogy maiságukat megőrizték (hisz fiatalok!), bevallottan két forrásból táplálkoznak, a klasszikus énekkari kultúrából és a spirituáléból. A Belcanto nem ismeri a közönség hiány gondját. Bármikor képes akár önálló estet is adni úgy, hogy telt házat vonz. A nyáron lehetőség nyílt arra, hogy az együttes külföldi cserekapcsolatot létesítsen. A csoport harmincegynéhány művel készült az NSZK-ba, nagyobb részben régi, elsősorban XVI. századbeli kórusdarabokkal, kisebb részben spirituáléval. Karlstadtban, a régi városházán megrendezett hangversenyen nagy sikerrel mutatkozott be az együttes. Arbeau híres Pavane-jának a szokásosnál frissebbre vett tempója hitelesen idézte a régi kóruszenék és táncsorozatok hangulatát, azt a ritmust, amely éppen állandóságával adja a szerelmes dal hangvételét. A Belcanto kulturáltságára jellemző, hogy természetesen beszéli a megidézett stíluskorszak zenei nyelvét, melyben egyformán szerepet kap az "ellenpontos", egyenrangú dallamokat megszólaltató és az akkordos, a dallamkíséret mintájú kifejezésforma. Hogy ez is lehet magyar énekkar érdeme és sajátja, az külön öröm. Magyar

művészeti együttes külföldi szereplésekor a legdöntőbb szempont a szakmai képviselet kérdése. A népdalihletésű magyar kóruskultúra - tudjuk - legfeljebb ötvenéves, s át van itatva többszáz-éves európai tradícióval. A Belcantoról elmondhatom, hogy szó szoros értelmében vett többnyelvűségükkel (minden művet eredeti nyelven énekelnek!) stílárius nyitottságukkal öregbítették kóruskultúránk jó hírét. És teszik úgy, hogy nem zárják magukat az "éneklők kasztjának" kiválasztottjainak felségterületére. Ez is újdonság, eredetiség, érdem. Lehet, hogy ez a magatartás - fiatalokról, diákokról lévén szó - természetesnek tűnhet, én azonban azt hiszem, hogy inkább szemlélet és gyakorlat kérdése. Következik egyrészt abból, hogy Tóth Mária (maga is fiatal lévén) nem telepszik rá az együttesre, nem "játssza a tanárt", hanem együtt él velük, első az egyenlők között. Ezt egyébként a kamaracsoport-jelleg is sugallja. Formálisan csak ott vezényel, irányít közvetlenül, ahol a mű vagy a helyzet feltétlenül megköveteli. A vezetői szerepváltásokra a karlstadi körút igen alkalmas volt, hiszen csaknem minden nap volt fellépése a társaságnak, polgári hangversenyteremben, templomban, magánkastélyban, vagy éppen az utcán. A Belcanto mindezt megerőltetés nélkül bírta szusszal és műsorválasztékkal. Ebben főképp a bő és változatos repertoár játszott közre. A sörgyártó thüngeni báró kissé omladozó kastélyának kamaratermében változtattak a műsor arányain, egy kicsit a spirituálék javára. A kissé finnyás közönség tartózkodása együttesünk jóvoltából féktelen ovációvá változott. A szélesebb rétegek körében is közkedvelt négerfolklor-feldolgozások egymás hatását fokozó sorozata megtette a magáét. Az együttes hangulatváltó képességét dicséri, hogy a feszes klasszikából nehézség nélkül lépett át a néger-romantika sajátosan érzelmes világába, mely igen nagy hangzásérzékenységet követel. A Belcanto nemcsak a sokszor dzsesszes beütésű spirituálék hangzásvilágával volt mai, hanem a "komolyabb műfaj" XIX. és XX. századi képviseletével is. Bruckner Locus iste-je, Kodály Stabat Mater-e éppúgy hitelesen hangzott ajkukról a hessleri hangversenytemplomban, mint a Fellini filmjeiből ismert Nino Rota Gloriája. Ezek a művek áttetsző felrakásukkal a kis csoport néhány tagú, olykor csak egyszemélyes blokkjaira komoly éneklési feladatot hárítanak. Itt derült ki igazán, milyen fontos, hogy Tóth Mária a Lovassy László Gimnáziumban a legkülönbébb összetételű és létszámú éneklő csoportokat működteti. Ebben az intézményben az éneklés nem kényszer, nem kötelező énekkari penzum vagy furcsa szokás, hanem kiváltság, amiért százak versengenek. Ez a természetesség kapott teret Würzburg egyébként meglehetősen zajos főterén, ahová a házigazda-együttes szabadtéri hangversenyt szervezett számukra. A patinás Markplatzon ögyelgő, mozgó emberek együttesünk köré gyűltek, s addig nem engedte abbahagyni az éneklést, míg a repertoár ki nem merült. Ahol mű, előadó és közönség egy húron pendül, ott még a külső körülmények sem akadályozhatják meg a művészi üzenetcserét.

Szelényi Pál

